

**DZIECKO PRZEWLEKLE CHORE W SZKOLE
MASOWEJ Z PODSTAWAMI PSYCHOLOGII
ROZWOJOWEJ, WYCHOWAWCZEJ, KLINICZNEJ
ORAZ RÓŻNIC INDYWIDUALNYCH**

Moduł I

Dydaktyka specjalna

1.1 Uczeń niepełnosprawny ruchowo

Uczeń z niepełnosprawnością ruchową uzyskuje orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego na mocy decyzji Zespołu orzekającego, działającego w publicznej poradni psychologiczno-pedagogicznej. W orzeczeniu Zespół przedstawia diagnozę, zalecenia i uzasadnienie. W diagnozie zawarte są informacje o możliwościach i potencjale rozwojowym dziecka. W zaleceniach zamieszczone są warunki realizacji potrzeb edukacyjnych, formy stymulacji, rewalidacji, terapii, usprawniania, rozwijania możliwości oraz mocnych stron dziecka. W uzasadnieniu wskazane zostają elementy diagnozy uzasadniające potrzebę kształcenia specjalnego oraz jego zalecane, najkorzystniejsze formy. Uzasadnieniu podlegają również decyzje o zalecanych formach pomocy psychologiczno-pedagogicznej i spodziewane efekty tej pomocy. W przypadku dziecka z niepełnosprawnością ruchową określony jest:

- poziom rozwoju ruchowego,
- poziom rozwoju intelektualnego,
- poziom poszczególnych funkcji poznawczych,
- cechy funkcjonowania ucznia.

Zazwyczaj rozpoznanie obejmuje także elementy diagnozy edukacyjnej związane z umiejętnością czytania, pisania i liczenia. W razie potrzeby dołączona jest diagnoza logopedyczna. Dziecko z niepełnosprawnością ruchową może korzystać z edukacji w przedszkolu ogólnodostępnym, integracyjnym oraz specjalnym, a także w szkole ogólnodostępnej, integracyjnej i specjalnej. W przypadku, gdy stan jego zdrowia uniemożliwia lub znacznie utrudnia mu uczęszczanie do przedszkola lub szkoły – może być kształcone w formie indywidualnego obowiązkowego rocznego przygotowania przedszkolnego bądź indywidualnego nauczania.